

routen, skønt der ad den opnaas en ikke ringe Besparelse af Vejlængden, desuagtet ikke endnu har kunnet arbejde sig op, peger dette hen paa, at en i Forbindelse med Jernbanerne staaende Dampfærgeforbindelse maa have store og afgørende Fortrin for en tilsvarende Dampskibsforbindelse. At det i Virkeligheden forholder sig saaledes, bekræftes ved andetsteds indvundne Erfaringer“.

Man siger altsaa her, at en Dampfærgeforbindelse, som staaar i Forbindelse med Jernbanen, har store og afgørende Fortrin fremfor en Dampskibsforbindelse. Man føjer videre til: „For Godstrafikkens Vedkommende ere Aarsagerne hertil nøjefaldende. Ved Hjælp af Dampfærger undgaar man den tidsspildende, kostbare og for mange Godsarter meget værdiforringende Omlæsning, og man skaber Muligheder for Oprettelse af virkelig billige gennemgaaende Vognladningstakster“.

Disse Argumenter skulde man have anvendt paa Refsnæs—Hou Forbindelsen, saa havde vi haft den for mange Tider siden! Og hvad siger man med Hensyn til Persontrafikken? Der siger man: „Ogsaa for Persontrafikkens Vedkommende har det vist sig, at denne stiger stærkt, hvor Dampfærger indføres. Vore indenlandske Dampfærger befordre nu 2 $\frac{1}{2}$ Gange saa mange rejsende som de tidligere Dampskibe.“ Men man anfører mange flere Argumenter, som ærede Medlemmer kunne læse her, for, at Dampfærger ere meget bedre end Dampskibe. Jeg siger altsaa: Hvorfor skal nu det Argument anvendes overfor Jyderne, at saa længe de bestaaende Router kunne bestride Trafikken, saa længe et Dobbeltspor paa Fyn kan bestride Trafikken, skulle I ikke have jeres Rejse fra København til Jylland forkortet, saa skulle I blive ved at fare over ad den længere Strækning. Hvorfor anvender man nu det overfor os, da man overfor Tyskere og Svenskere og Sjællændere ikke gør disse Argumenter gældende? Man kunde meget vel, den Gang man anlagde Gedser—Warnemünde Routen, have bestridt, i alt Fald en Tid, den Trafik, der gik til Hamborg, over Sjælland og Fyn. Men Rejsen var kortere over Gedser—Warnemünde til Hamborg, og saa valgte man ganske naturligt denne Vej.

Jeg ønsker nu, at de Synspunkter, man gør gældende, naar man tænker paa Forbindelse med Uldandet, bør man ogsaa gøre gældende, naar det er en indenlandsk Forbindelse, det gælder, og hvis man vil gøre disse Synspunkter gældende, tror jeg,

man hurtigst muligt vil komme til en Refsnæs—Hou Forbindelse.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jensen: Jeg skal ikke forlænge Debatten med det ærede Medlem, som satte sig, om en Route, der ikke foreligger. Naar jeg har begæret Ordet for en kort Bemærkning, ligger det i, at jeg fandt, at denne Route var pustet op til en Storhed, som næsten skulde overskygge alt andet. Jeg mente, det var berettiget overfor dette at minde om de mindre fordelagtige Udtalelser, som forelaa overfor denne Route fra søfartskyndig Side. Jeg mente derved at opnaa, at man ikke, forinden man tog endelig Bestemmelse om en Trafikroute, som ikke foreligger i Øjeblikket, formindskede den Opmærksomhed, som de mere fornuftige og gode Router, der kunde være Tale om, fortjene.

Jeg skal aldeles ikke gaa i Rette med det ærede Medlem for hans store Tro til Kaptajn Trolle. Jeg har citeret ham, og naar det ærede Medlem finder i hans Udtalelser en Anbefaling for Routen, skal jeg ikke misunde ham det. Jeg tror dog, at disse mange Fyrjagter, Lys- og Lydbøjer osv., som det var nødvendigt at bruge, og som han nævner foruden Loddet, neppe være til Anbefaling for Routen. At der er en anden Route, som er lige saa uheldig at besejle, er jo ingen Anbefaling, og at Søfartsinspektøren drager Loddet i Tvivl, er for øvrigt rigtigt. For øvrigt referere de „falske Paastande“, som det ærede Medlem lægger mig i Munden, sig jo til, at jeg har citeret de søfartskyndiges Udtalelser om denne Route.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Nej, de falske Paastande, som det ærede Medlem nu nævner, referere sig til, at han fordrejer Kaptajn Trolles Erklæring, det vil han ikke kunne komme fra. Naar det ærede Medlem baade forleden Dag og i Dag bebrejder mig, at jeg taler om en Route, som han siger, ikke foreligger, maa jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det her i Tinget er ethvert Medlems ikke alene Ret, men ogsaa Pligt at tale om de Router, han mener, bør etableres. Og Jernbanekommissionens Mindre-